

Domů se ještě vrátit nemohou, ale na Vánoce už se moc těší

Postihly je letos dvě kalamity. Vydali se z peněz, ale dárky si pod stromeček nadělí

KATEŘINA KAPKOVÁ

Polom – Zpátky domů do příbytku, kterým se letos prohnala voda i oheň, stěhují v tomto týdnu všechny své věci Jana Humplíková a Draho-mír Sehnal z Polomi u Bělotína. Od léta je měli uskladněny v provizorních unimobuňkách, které už ale musejí vrátit. Bydlet se však zatím v jejich rodinném domě nedá. Zdi jsou stále ještě nasáklé vodou a na jaře budou potřebovat vyměnit omítky.

„Tento rok byl tím nejhorším v mém životě,“ říká paní Jana, ale hned vzápětí dodává: „Naštěstí už je to za námi a jsem moc ráda, že jsme to zvládli do zimy.“

Střecha jako z reklamy

Na myslí má žena hlavně opravu střechy. Tu totiž koncem srpna pohltily plameny a vyšetřovatelé dodnes nevědí, kdo má tehdejší noční požár na svědomí. Za novou střechu je partnerský pár vděčný obcím Bělotín a Polom. Jedna mu darovala trámy na nový krov a druhá tašky. „Velký náš dík patří také tesařům v čele s panem Ernestem Haluškou,“ podotýká paní Jana při pohledu na novou krytinu a nešetří chválou ani na syna Petra a synovce Zdenka.

„Ti tady se svými kamarády udělali velký kus práce,“ konstatuje žena, která měla vět-

šinu prací při obnově domu na starosti sama. Její přítel totiž při odklizení ohořelých trámů z krovu utrpěl úraz a skončil na operačním sále. „Šrouby bude mít v noze až do příštího léta,“ svěruje se paní Jana.

Požár ale nebyl jedinou katastrofou, která dům zachvátila. Dva měsíce před ním se jím prohnala při záplavách voda. Nezbylo, než se vystěhovat a začít celé přízemí vysoušet.

Z blahobytu do unimobuňky

„Obec nám sehnala dvě unimobuňky. Do jedné jsme přestěhovali věci, které se nám podařilo zachránit a ve druhé jsem spala, než se přítel vrátil z nemocnice. Pak se nás ujal syn, který bydlí v Hustopečích nad Bečvou. Vlastně u něj bydlíme dodnes a strávíme tam i Vánoce a Silvestra,“ říká vděčně paní Humplíková.

Do září užívali partneři unimobuňky zdarma, pak za ně majiteli platila nájem obec a teď už nastal čas je vrátit.

Věci přenesla paní Jana se svými pomocníky zpátky do domu, ale sama se do něj se svým přítelem nenastěhuje dřív než na jaře příštího roku. „Zdi jsou pořád ještě vlhké. Zčásti za to mohou červnové povodně, ale taky nám sem hodně napršelo v době, kdy jsme byli bez střechy,“ vysvětluje žena.

Téměř pohádkový konec

Vzpomíná na dny, kdy za deště bezradně běhala po domě s kýbly a lavory, ale pak to vzdala, sedla si do kuchyně s hlavou v dlaních a nevěděla, co si počít. „Dneska jsem ráda, že už je to nejhorší za námi. Střecha je hotová, na jaře se pustíme do vnitřních omítek a můžeme zase bydlet,“ těší se už teď paní Jana, která si chce navzdory nepříznivému roku užít letošní Vánoce jako kterékoliv jiné. „I nějaký ten dárek si určitě koupíme. Vždyť jsou to nejkrásnější svátky v roce,“ usmívá se paní Humplíková, která však na rok 2009 určitě hned tak nezapomene.

POHROMA. Takto vypadal dům paní Jany po požáru koncem letošního srpna. Foto: Deník/Kateřina Kapková

NOVÁ STŘECHA. Dnes už do zatopeného a vyhořelého domu v Polomi neteče. Má úplně novou střechu. Foto: Deník/Kateřina Kapková